

УДК 336

*Гачик Т.,**студентка 4 курсу, ОНЕУ**Добриніна Л. В.,**викладач кафедри ФМ та ФР, ОНЕУ*

Особливості розвитку фінансового ринку України

Фінансовий ринок виражає специфічну сферу грошово-інвестиційних відносин, що виникають у процесі руху фінансових ресурсів між державою, юридичними та фізичними особами за допомогою спеціалізованих фінансових інститутів.

Домінуючу роль на фінансовому ринку України відіграє банківська система (співвідношення активів банківських і небанківських фінансових установ в Україні складає приблизно 90-93% проти 7-10% на користь банків). Але періодичні кризи в Україні приводять до неможливості зберегти і примножити свої заощадження, як в банківському секторі, так і в інших сегментах фінансового ринку.[4]

Фінансовий ринок України повноцінно не виконує свої функції ціноутворення, ліквідності та економії на витратах, що обумовлено депресивним станом більшості показників. При цьому довгострокова динаміка системного позитивного зростання хоча б одного сектору фінансового ринку не спостерігається. Причиною є і макроекономічні дисбаланси, і відсутність довгострокової стратегії розвитку фінансового ринку, як складової соціально-економічної стратегії розвитку держави, і неможливість стабілізації соціального, політичного і економічного стану в Україні. Все це разом привело до формування вузького, функціонально обмеженого і неліквідного ринку, на якому домінують банківські послуги та операції з державними цінними паперами.[1,4]

Перспективи розвитку фінансового ринку України, незважаючи на її існуючий, пригнічений стан, на наш погляд, все ж таки існують, це:

I. Відділення державної політики і політиків від економічних активів, від «заробітку» на активах, від маніпулювання можливостями, відхід від штучних монополій і заборон. Формування інститутів і системи суспільного контролю й аудиту за прозорістю, ефективністю і неупередженістю політичних рішень щодо соціально-економічного розвитку України. Забезпечення єдиних правил і законів для всіх представників суспільства (простих громадян, інвесторів, чиновників, правоохоронців, прокурорів, суддів, міністрів, Голови НБУ, Президента України).

II. Формування довгострокової стратегії соціально-економічного розвитку і макроекономічної стабілізації на основі впровадження інноваційно та експортно орієнтованої промисловості, сприяння інформаційно-програмному розвитку та новим технологіям, націлитись на системне збільшення у ВВП продуктів з більш високою доданою вартістю і науковою складовою. Для цього сформувати пріоритети і стимули для залучення іноземних технологій і вітчизняних передових розробок в українське бізнес-середовище і промисловий сектор. При реалізації даної стратегії необхідно орієнтуватись тільки на результат і досягнуті показники, якщо за якимсь напрямком не допрацьовано – відповідальні особи швидко і без вагань (без політичних криз і торгів) мають змінюватись на більш ефективних, тому що це питання виживання українців в сучасних глобальних умовах. Тільки потужний і конкурентоспроможний реальний сектор економіки посприє становленню в Україні повноцінному фінансовому ринку.

III. Реалізація поступової лібералізації фінансового ринку України з впровадженням єдиного, прозорого, доступного майданчику ліквідності – валютної і фондово-товарної біржі. Існуючі локальні торги на 10 фондових біржах дезорієнтують інвесторів на ринку цінних паперів, а суттєва зарегульованість валютного законодавства сприяє тіньовому обороту валюти в Україні, не дає впевненості інвесторам, консолідує заощадження поза офіційним фінансовим ринком України. Також необхідна принципова політика щодо деолігархізації та деофшоризації капіталу і активів в Україні,

яка стимулюватиме виплату дивідендів в країні та поступовий перехід на європейські стандарти регулювання вітчизняного фінансового ринку.[3]

На наш погляд, зазначені кластери реформ якісно і системно допоможуть поступово вийти з кризи, стабілізувати соціально-економічний стан і з часом сформувати повноцінний і розвинений фінансовий ринок, що надаватиме широкий асортимент інструментів для інвестування і кредитуватиме реальний сектор економіки за європейськими ставками, при цьому тіньовий сектор знизиться в рази.[2]

Тому необхідно сформувати і поступово реалізовувати стратегію інституціонального забезпечення макроекономічної стабільності, що в подальшому при відповідних кроках по дерегуляції та при впровадженні системи захисту інвесторів – посприє розвитку фінансового ринку України.

Список використаних джерел:

1. Арутюнян С. С., Добриніна Л.В. та інші // Навчальний посібник «Фінансовий ринок» за заг.ред. Арутюнян С.С. // К.: Гуляєва В.М., 2018 - С.484
2. Добриніна Л.В. «Вплив іноземного капіталу на фінансовий ринок України» Збірник наукових праць «Науковий вісник». Всеукраїнська асоціація молодих вчених, Одеса № 6 (43), 2007 с.33-42
3. Кучеренко С.Ю. Основные тенденции развития банковской системы Украины /Научно-практический журнал «Современные научные исследования и инновации» / [Електронний ресурс] / Режим доступу:<http://web.snauka.ru/issues/2014/03/31643>.
4. Офіційний сайт Національного банку України / [Електронний ресурс] / Режим доступу: <http://www.bank.gov.ua/control/uk/index>. 4. Офіційний сайт Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку/ Річні звіти / [Електронний ресурс] / Режим доступу:<http://www.nssmc.gov.ua/activities/annual>.